

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Hiitti, M., Pitkälä, E. & Ruotsalainen, K. (2021) Eka vuosi etänä. Suomen kättilöliiton blogi, 15.6.2021.

URL: <https://suomenkatiloliitto.fi/eka-vuosi-etana/>

Eka vuosi etänä

Muistatko vielä ensimmäisen vuotesi kättilöopiskelijana? Ensimmäinen vuosi on merkityksellistä ammatillisen identiteetin kehittymisen ja itsensä etsimisen aikaa. Ensimmäisestä kättilöopiskelijavuodestani on jo vierähtänyt aikaa, mutta olen muistellut sitä paljon viimeisen vuoden aikana luotsatessani uutta kättilösukupolvea matkansa alkuun.

Luovia ratkaisuja opintojen aloittamiseen

Sain ensimmäisen opiskelijaryhmän ohjattavakseni keskellä korona-ajan tiukkoja rajoituksia. Syksyllä 2020 opintonsa aloittanut kättilöryhmä pääsi orientoivilla viikoilla tapaamaan toisiaan, mutta hyvin pian tämän jälkeen siirryttiin koronarajoitusten vuoksi hybridiopetuksesta lähes täysin etäopetukseen. Aikakauden poikkeuksellisuutta kuvaa hyvin se, että opiskelijoiden ensimmäisellä tapaamiskerralla olin itse etäyhteyden päässä, sillä odottelin flunssaisena koronatestin tulosta, ja ryhmä oli TAMKissa. Tästäkin onneksi selvittiin aktiivisten tuutoropiskelijoiden ja muiden opettajien avulla.

Tämä ensimmäinen vuosi on vaatinut opiskelijoilta ja opettajilta joustamista ja luovuutta. Tutustuminen, ryhmäytyminen ja luennoille osallistuminen onnistuvat myös etävälineiden avulla, mutta kasvokkaista, ihmisten välistä vuorovaikutusta ne eivät täysin korvaa. Tarvitsemme vuorovaikutusta tukemaan henkistä hyvinvointia, niin ammattilaisen roolissa kuin muillakin elämän osa-alueilla. Seuraavissa kappaleissa kättilöopiskelijat Elena ja Kiia kuvaavat omia kokemuksiaan ensimmäisestä opiskeluvuodesta.

Luokkahuoneena oma sänky

Ensimmäinen vuosi ammattikorkeakoulussa on ollut melkoisen erilainen kuin ajattelimme. Haaveilimme luennoista isoissa luentosaleissa, kavereiden kanssa syömisestä koulun ruokalassa ja kirjastossa opiskelusta. Tämän sijaan saimme kotitoimistoksemme sängyn ja yhteydenpitovälineeksi Zoomin. Etäily on vaikuttanut varmasti kaikkien opiskelijoiden motivaatioon ja oppimiseen. Jokaisen on täytynyt ottaa enemmän vastuuta opiskelustaan ja löytää uusia,

itselleen sopivia tapoja oppia. Emme ole varmasti ainoita, jotka etäluentojen aikana siivoavat ja tekevät kaikkea muuta samalla kun opiskelevat. Luulemme, että moni voi allekirjoittaa toteamuksen, ettei ole oppinut yhtä hyvin kuin koulun penkillä istuessa. Ensimmäinen vuosi on ollut uuvuttava, mutta myös ihanan opettavainen ja todistanut ainakin meille sen, että terveysala on täysin meidän juttumme.

Etäkoulu tarkoittaa useimmille opiskelijoille sitä, että koti ja koulu ovat samassa huoneessa. Pahimmillaan päivän ohjelma rajoittuu sängyn, vessan ja jääkaapin välille. Sängyn kai kuuluisi olla nukkumista varten, mutta näinä aikoina se on muuttunut myös koulunpenkiksi, ja koristetyynyt pöydäksi – ergonomista. Joillekin asetelma varmasti sopiikin, mutta meille se ei ole mahdollistanut palautumista kovin hyvin. Kun ei ole selkeitä aikatauluja ja paikkoja opiskelulle, tuntuu helposti siltä, että koko ajan pitäisi olla edistämässä opintoja. Lepopäiville on haastavaa raivata aikaa, mutta toisaalta opiskelupäivät eivät ole aina kovin tehokkaita, koska aikataulutus on omalla vastuulla.

Ulos tuulettumaan

Opiskelun ja arjen yhteensovittaminen on tuntunut välillä ylitsepääsemättömän vaikealta. Aamuisin luennoille herätään viisi minuuttia aikaisemmin ja aamupala saattaa jäädä kokonaan välistä tai se syödään luennon aikana. Opiskelu ja arki tuntuvat välillä sekoittuvan keskenään, esimerkiksi luentojen jälkeen on jo kotona keskellä arkea, eikä ajatuksia saanollattua kuten tavallisesti koulumatkan aikana.

Meille on tärkeää, että varsinkin koulupäivinä pääsemme hetkeksi pois opiskeluympäristöstä eli ulos. Ulkoilu piristää mieltä ja vaikuttaa palautumiseen ja uneen positiivisesti. Olisi tärkeää, että jokainen opiskelija löytäisi oman tapansa rentoutua.

Yhteiset tapahtumat ovat peruuntuneet, mikä on ollut surullista ryhmäytymisen kannalta. Meidän onneksemme luokkamme on pieni ja olemme kaikesta huolimatta tutustuneet toisiimme ja pitäneet yhteyttä Zoomissa ratkoen yhdessä tenttialueita ja juhlien esimerkiksi pikkujouluja koronan sallimissa rajoissa.

Yhdessä kohti normaalimpaa opiskeluelämää

Muutto uuteen opiskelukaupunkiin toi oman lisänsä koko syksyyn, koska ihan kaikki oli uutta. Etäily on hidastanut tutustumistamme kaupunkiin, mutta syksyllä helpotti ajatus, että niin moni oli samassa tilanteessa. Meillä on alusta asti ollut tosi hyvä ryhmähenki, ja vertaistukea on saanut aina. Muistamme, kun opiskelun ensimmäisinä viikkoina osa luokkalaisista suunnitteli illanviettoa Whatsapp-ryhmässä, mutta moni ei jaksanut lähteä mukaan. Muutto ja koulun aloitus veivät voimat aluksi. Koko vuosi on ollut enemmän tai vähemmän sopeutumista, mutta selvisimme siitä.

Eka vuosi etänä on opettanut paljon meistä itsestämme ja opiskelusta. Haluamme kiittää opettajia ja erityisesti ihania luokkakavereitamme kuluneesta vuodesta. Hyvää kesää ja parempaa syksyä, toivottavat kätilöopiskelijat Elena Pitkälä ja Kiia Ruotsalainen.

Kirjoittajat: kätilöopettaja Milla Hiitti sekä kätilöopiskelijat Elena Pitkälä ja Kiia Ruotsalainen
Tampereen ammattikorkeakoulu

Kielentarkistus: Annina Korpela